

68de Møde.

Torsdag den 4. Februar Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 123 af 8. Juni 1912 om Værnepligt.

Folketingsmændene Hasle, Bindslev, Fibiger, Korsgaard, Ole Bjørn Kraft, Christmas Møller og A. C. D. Petersen har meddelt mig, at de her i Tinget ønsker at stille følgende Forespørgsel til Ministeren for Handel, Industri og Søfart:

„Er Krisefondens Salg af Obligationer i Januar Maaned Udtryk for, at man nu agter at skride til en almindelig Likvidation af Krisefonden med deraf følgende Virkninger med Hensyn til Sænkning af Obligationskurserne og Rente-forhøjelse?“

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Forsvarsministeren (Alsing Andersen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Hærens Ordning* og *Forslag til Lov om Søværnets Ordning*.

Regeringen har tidligere erklæret, at den agtede at administrere Forsvarsordningen af 1932 til Løsning af de Opgaver, som kunde komme til at ligge for under Konflikter i Europa. Men samtidig har jeg paa Regeringens Vegne erklæret, at man paa Grundlag af de Erfaringer, som var gjort siden 1932, vilde foretage en Undersøgelse af, hvilke Ændringer Tidens Udvikling, bl. a. paa det tekniske Omraade, kunde gøre nødvendige.

De Lovforslag, jeg i Dag skal fremsætte, bygger paa Resultatet af de Undersøgelser, som er foretaget i Krigsministeriet og Marineministeriet og bl. a. ogsaa foretaget paa Grundlag af Forslag og Beregninger, som er udarbejdet af Generalkommandoen og Søværnskommandoen.

Regeringen har stadig været af den Opfattelse, at Rustningerne i andre Lande ikke kunde eller burde tages som Eksempel

for Danmark. At bygge vort Lands Sikkerhed paa Rustninger anser vi ikke for muligt, saaledes som vort lille Lands Vilkaar er — Befolkningens Størrelse, Landets geografiske Forhold og andet taget i Betragtning.

Vi anser det ogsaa for afgørende nødvendigt at tage økonomiske Hensyn, saaledes at de sociale og kulturelle Opgaver, som maa varetages, ikke lider Skade.

Men Regeringspartierne har altid været af den Opfattelse, at der burde være visse militære Magtmidler til Raadighed til Løsning af Opgaver, som kan komme til at foreligge.

Vi mener endvidere, at de Styrker, som man anser det for rimeligt at have, bør være *udrustede* paa passende Maade. Vi er her ved et vigtigt Punkt, hvor man i høj Grad kan lære af Fejlene ved tidligere Militærordninger helt tilbage til forrige Aarhundrede. Fejlen har nemlig været, at man har drømt Storhedsdrømme, som ikke kunde virkeliggøres. Man har vedtaget Love, hvis Indhold var irrationelt; man har stillet Mandskab op uden at skaffe det Materiel, som var fornødent, fordi der ikke var bevilget de nødvendige Penge dertil. For Flaadens Vedkommende har man vedtaget Programmer paa saa og saa mange Skibe — men ogsaa her manglede Pengene og til Dels Personellet.

Disse Fejl fandtes i 1909-Ordningen, i 1922-Ordningen, og de findes ogsaa i 1932-Ordningen.

En Ændring af 1932-Ordningen er altsaa paakrævet. Naar Regeringen da efter de foretagne Undersøgelser skulde søge at skabe noget mere rationelt, gjorde vi os først klart, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt under de nuværende Forhold at gaa til en fuldstændig Ændring af det hidtidige Grundlag.

Det mest paatrængende var at skaffe en tidssvarende Materieludrustning for Hærens Styrker og at sanere Flaadens Forhold med Hensyn til Materiel og Personel.

Spørgsmaalet om Ordningens Omfang i Forhold til det nuværende maatte være afhængigt af en nøgtern Beregning af de økonomiske Konsekvenser.

Jeg kan formulere Regeringens Opfattelse saaledes, at bedre er en vel udrustet mindre Styrke end en Efterligning af en Stormagtshær uden det nødvendige Materiel — og bedre er en mindre Flaade, ordentligt vedligeholdt og bemanded, end en større Papirflaade uden tilstrækkelig Udrustning.

Den Opgave, som efter Regeringens Mening skal løses, er altsaa at søge skabt en mere rationel, en saneret Nyordning.